

Romanovci - sakrální oběť a odplata

V poslední době se stále vytrvaleji šíří názor, že je třeba v Rusku obnovit monarchii. Řeklo by se, co je na tom nebezpečného? Možná je monarchie pro Rusko tou nejlepší formou vlády.

Zde však vyvstává mnoho otázek. Pokud se mají vrátit na své „legitimní“ místo Romanovci, pak podle zákona poslední z vládců tohoto rodu abdikoval a podepsal o tom dokument.

Navíc potomci Romanovců jsou velmi vzdáleni Rusku a neznají jeho reálie, jsou to v podstatě cizinci, kteří ani neumějí ruský jazyk. A když se sáhne hlouběji, tak i oni před revolucí nebyli pokrevně Rusové. Od 5. ledna 1762 přešel carský trůn po ženské linii na dynastii Holstein-Gottorp-Romanov, na syna Anny Petrovny a vévody Karla Fridricha Holstein-Gottorp, podle dynastické smlouvy byl jejich syn Karel Petr Ulrich Holstein-Gottorp (budoucí všeruský imperátor Petr III.) uznán za člena carského rodu Romanovců. Podle genealogických pravidel se tedy císařský rod (dynastie) nazývá Holstein-Gottorp-Romanov a císařský dům se nazývá Romanovci.

To jsou pouze skutečnosti viditelné na povrchu. Ukazuje se však, že za kulisami suchých faktů materialistické reality zůstalo ještě mnohem víc. Je tu také sakrální stránka problému, jdoucí do spletitých karmických uzlů, jak samotného Ruska, tak i rodu Romanovců. Zanedbáním těchto poznatků si lze zadělat na velké problémy. „Nevstoupíš dvakrát do téže řeky,“ jak říkal starořecký filozof Hérakleitos.

Historie zná pokus o obnovení francouzské monarchie po bouřlivých revolučních událostech a ví, jak to všechno dopadlo.

Všichni víme o tragickém osudu posledního ruského imperátora, ale proč se tak stalo? Kdo řídil zlý osud, který v roce 1917 svrhl monarchii? Vliv cizích nepřátelských sil, zrada uvnitř země, těžká karma, kouzlo... Vše se splétalo do jednoho klubka.

Je možné nevěřit v mystiku událostí, je možné nevěřit v reinkarnaci duší, je možné nevěřit v konspirační teorie, ale to, co se tehdy v Rusku a zejména v rodině císaře stalo, zavání mystikou. A sami členové císařské rodiny byli k této mystice nakloněni a ve všem viděli určitý úděl a předurčenost osudu.

Tak co že se tenkrát stalo? Kdo byl tajemný stařec Rasputin? Byla carská rodina skutečně zastřelena, nebo se někomu podařilo uniknout? Jaké síly vytvořily v oněch strašlivých dnech nad Ruskem černý rituál? Jaké síly v těchto dnech zvedají hlavu a razí ideu obnovení monarchie a návratu Romanovců do Ruska, a proč to dělají?

Odpovědi na tyto otázky přišly díky vědomému snění. Skeptici si mohou myslet, že tyto informace jsou jen další nesmysly a fantastické pohádky, ale pokud přišly, má smysl o nich vyprávět.

...Daleko dole se rozprostírají nekonečné prostory, pole, lesy. Zlaté oblaky se zvedaly jako obrovské štíty a hory. A tu slunce prořízlo šedavé mračno a rozzářila se duha. Ale co to je...? Z duhové brány vyrazil ohnivý... vlk s obrovskými křídly. Pronikavé byly jeho oči. A teď už běží po zemi. Ale tady je všechno duhové, třpytivé: stromy, tráva, nebe. A dole - stejná pole a lesy.

„Tohle je vyšší svět nebo horní svět,“ řekl najednou někdo pevným mužským hlasem. A vtom jsem si uvědomila, že to promluvil lidským hlasem... ohnivý vlk.

„Pomáhal jsem vašim předkům, a oni mi říkali Semargl,“ znovu se ozval vlk.

„Nyní jsem přišel ukázat letopisy Ruska, ukázat vaše nepřátele a jejich dílo. Podívej se, jak je to napsáno v Knize časů,“ řekl Semargl a máchl ohnivými křídly.

A vtom mezi nimi, jakoby z mlhy, se stále jasněji rýsoval obraz jakéhosi rodinného portrétu. A teď už byly tváře zřetelně vidět... *„Poslední císař, zvaný Mikuláš, řečený druhý,“* okomentoval ohnivý vlk.

Najednou se však ozval praskot, a portrét se začal trhat vejpůl, jako když někdo s velkou námahou schválně trhá plátno. Mezi obrazem císaře a jeho ženy vznikla

strašná zakřivená prasklina. A stále se plazí a sklouzává níž a níž, a tam přímo pod ní je zobrazen následník trůnu Alexej - jejich syn.

A vtom ho ta děsivá černá mezera s praskotem roztrhla vejpůl. A teď už nebyla černá, ale ohnivě rudá, a roztržené okraje plátna byly doslova ohořelé.

Rudý opar se vlní jako plamenné jazyky, a z temné říše se vynořují obludné postavy monster. A na jejich černém pozadí se náhle rozzáří znaky hebrejského písma...

„Veškerý majetek jiných národů patří židovskému národu, který tak má právo všechno bez ostychu užívat.“

„Židé mohou dávat falešné sliby jako výmluvy.“

„Židé jsou lidé, a jiné národy světa nejsou lidé, ale zvířata.“

„Jehova stvořil nežidy v lidské podobě, aby Židé nemuseli využívat služeb zvířat. Nežidé jsou tedy zvířata v lidské formě, kteří jsou odsouzeni sloužit Židům dnem i nocí.“ - Semargl četl staré hebrejské písmo. „Toto je Tóra, zákon, podle kterého Židé žijí, napsaný Anunnaki z Nibiru pro Židy, národ vyvolený a stvořený Anunnaki pro jejich vlastní invazivní záměry,“ pokračoval.

„Nediv se ničemu, právě tento národ pod vedením svých stvořitelů - Anunnaki z Nibiru a za zlato svých pastýřů, usazených v zemích Západu, zničil staré Rusko.

Doslova jako plíseň, jako červi rozhlodali stát zvenčí i zevnitř poslové Anunnaki i tajné společnosti a lóže organizované pod jejich vedením. Snaží se rozhlodat celý svět a očistit ho od jiných ras lidí, které nazývají gójové. Chtějí zničit většinu gójů, a z těch zbývajících nadělat otroky. Rus jim však vždy stála v cestě jako obrovská překážka.

Začali všude organizovat revoluce, jak to dělají až do vaší doby, a přivádějí k moci své vyvolené, a potom páchají teror, vraždy, loupeže a ničí zemi. Nejprve se však snaží k sobě přiblížit krále, ministry, vládce...

A Romanovci nebyli výjimkou. Sám Mikuláš II. byl v mládí v jedné ze zednářských sekt - hlavním nástroji Anunnaki a jejich ‚vyvolených‘, ale poté odtud odešel a tím si podepsal rozsudek smrti. ‚Vyvolení‘ začali na jeho místo připravovat jeho zednářské příbuzné: velkoknížete Nikolaje Nikolajeviče a velkoknížete Kirilla Vladimiroviče, který se ve skutečnosti v roce 1917 pokusil připojit k revoluci a zradil cara, a potom se v exilu prohlásil hlavou domu Romanovců.

Velkou moc mezi ‚vyvolených‘ měli Michajlovičové, další vedlejší větve domu Romanovců. Nejškodlivější z nich byl velkokníže Nikolaj Michajlovič, historik, ale hlavně - zednář, člen tajné francouzské společnosti ‚Bixio‘. Kolem Nikolaje Michajloviče se neustále seskupovaly síly nepřátelské carské rodině.

Dalším zednářem mezi Michajloviči byl velkokníže Alexandr Michajlovič, spiritualista, který sám sebe nazýval rosenkruciánem. Tento Michajlovič byl ženatý s Panovníkovou sestrou Xeníí. Z tohoto manželství se narodila dcera Irina, jež se provdala za budoucího Rasputinova vraha Felixe Jusupova - dalšího zednáře.

Mezi ministry a nejvyššími hodnostáři bylo také několik takových lidí. Navíc mezi nimi kvetla tajná nákaza - zednářství, proti kterému bylo obtížné, nebo téměř nemožné bojovat, protože tito lidé prováděli svou tajnou podvratnou činnost pod rouškou osobní loajality Carovi a trůnu.

Mezi carskými ministry a jejich náměstky bylo několik členů zednářských lóží - ministr války, ministr zemědělství, ministr financí, ministr vnitra, ministr obchodu a průmyslu. Zednářem byl i generál Mosolov, náčelník kanceláře ministra carského Dvora.

Ve Státní radě zasedali zednáři Gučkov, Kovalevskij, Meller-Zakomělskij, Gurko a Polivanov. Zrada pronikla i do vojenského resortu, v jehož čele stál tentýž zednář Polivanov. V zednářských lóžích figurovali náčelník Generálního štábu Ruska, příslušníci nejvyšší generality. Členy zednářských lóží byli mnozí carští diplomaté.

‚Vyvolení‘ obklopili trůn z jedné strany těsným kruhem a z druhé strany vytvořili ‚revoluční‘ hnutí, vždyť pro vás není žádným tajemstvím, že naprostá většina revolucionářů pocházela ze stejných tajných spolků ‚vyvolených‘.

Na tomto pozadí však bylo ještě něco, co sehrálo osudovou roli v rodině samotného imperátora. A o tom zaznamenala své kroniky Velká kniha historie.“

A teď už lze přes načervenalý jemný opar rozeznat ulice předrevolučních měst a davy lidí pobíhajících po kamenné dlažbě. Vlající šarlatové prapory a transparenty.

Ale... celý tento dav se pohybuje dozadu, ustupuje. A vzápětí si uvědomím, že je to, jako kdyby to byl film se záznamem filmového týdeníku, ale běžící pozpátku.

Dav ustupuje, transparenty a prapory jsou srolovány, dav řídne a poslední jeho členové se schovávají ve svých domovech, obchodech a krčmách.

Po ulicích chodí chodci a jezdí kočáry, jenže pozpátku.

Obrázky se míhají jeden za druhým a já vidím nějaký výbuch, jen se to děje zase obráceně. Křoví jisker a třísek se hroučí, a prchající lidé si zase klidně vykračují po ulici. „*Tohle jsou kousky teroristů,*“ okomentoval to Semargl.

A tady vidím honosnou lóži v divadle a muže, který se drží za hrud' a leží v křesle. Ale pak z něj vyletí kulka a on žije. Kulka vletí do revolveru vraha a ten ji schová do rukávu. Lidé, kteří vyskočili, opět v klidu sledují představení. „*To byl Stolypin,*“ slyším znovu Semarglův hlas.

A tady už je obrovské pole a na něm se shromáždil hrozivý dav. Výkřiky a sténání splynuly, a dav se vlní, hned tu a hned tam, vytrhává ze sebe potrhané věci a divoké rudé tváře. „*Chodynské pole,*“ slyším znovu Semargla.

Je stále tišší a tišší, a tady už všichni něco očekávají.

A zde se jako v kaleidoskopu míhaly tisíce obrázků z dávné „kroniky“, jen v barvě.

Když se „záznam“ zastavil, stála v něm mladá dívka v nádherném krajkovém kloboučku s luxusním vějířem v ruce zahalené bílou rukavicí a s ní mladý člověk. Za záběrem pokračoval Semargl ve vyprávění: „*Tohle je Alice, princezna Hesenská, a tohle je bratr Mikuláše, budoucího imperátora - Jiří.*“

Vítr čechrá peří na klobouku a pohrává si s krajkou, zatímco princezniny bystré oči šibalsky vykukují zpoza luxusního vějíře, který jí zakrývá téměř celý obličej.

Semargl pokračoval: „*Když se začala scházet s bratrem budoucího cara, jedna dáma-cizinka jí řekla, že v Rusku je zvykem očarovat prisouzeného, aby byl navždy tvůj, a nikdo jiný ho nedostal, že prý, ruské ženy to dělají už dlouho, ne nadarmo dokonce provádí věštění a všelijaké mystické věci o Vánocích i v jiné dny.*“

Alice si velmi přála vzít si ruského careviče. Snila o tom, že se stane ruskou císařovnou. A co kdyby jí k tomu dopomohly všechny ty intriky a kouzla, pomyslela si.

Někde se jí podařilo získat recept a teď z ní carevič Jiří nemůže spustit oči. Je zamilovaný, nebo mu to tak spíš připadá po tom kouzelného lektvaru.“

Obrázky se stále míhají. A nyní Jiří představuje nevěstu svému bratrovi Mikulášovi. Ale z nějakého důvodu silně kašle. „*Je po tom kouzlu hodně zesláblý a nastydl,*“ komentuje opět Semargl. Alice by si chtěla zalaškovat i s Nikolajem.

Ze zvědavosti nebo pro větší jistotu, že se provdá jestli ne za jednoho, tak za druhého, podala mladá princezna svůj lektvar i Mikulášovi, přisypavši ho do misky.

A opět se mění scénérie. Zdá se, že na nějaké výletní lodi jsou dva bratři a nějaká elegantně oblečená žena, ale není to Alice. „*Jiří se do ní náhodou zamiloval,*“

podotkl Semargl. *„Jiří nevěděl, že ta dáma byla nemocná. A tak brzy onemocní i on. Byla to tuberkulóza.*

Alice však měla záložní řešení. A tady už je s druhým očarovaným - Mikulášem, postupně zapomínajíc na svou první ‚lásku‘.“

A obrázky se neustále míhají. Tady už je v Rusku, v paláci, ale císař Alexandr III. je s ní velmi nespokojený. Ten, jak říkal Semargl, byl silně proti jejímu spojení s Mikulášem, vždyť to byla Jiřího snoubenka. Alici se také nelíbil otec jejího nového oblíbence.

A jednou na okázalém banketu letí spiklenecký prášek do číše vína a panovník Alexandr III. ho vypije. Čin je dokonán, na výsledek se musí počkat.

A od té doby se panovník často začal dívat do skleniček a číší, a románek Alice s Mikulášem nabírá na obrátkách.

Hle, Alice se znovu objevuje v Peterburgu, přijela se provdat za Mikuláše, následníka trůnu. Vtom však dojde k neštěstí. Alexandr III. přestal chodit, ulehl a po několika dnech zemřel.

„Byl to také důsledek čarodějnictví, které mu pomalu ubíralo síly. Imperátorova smrt byla pro čarodějkou a jejího vyvoleného děsivým varováním.

Nikdo však na toto varování nedbal, a aniž by vyčkal konce smutku, konala se svatba a korunovace.

A opět přišlo hrozné varování, když obrovské davy lidí způsobily krvavou korunovaci. Tak se zapsala Chodynka na stránky Knihy historie,“ řekl Semargl.

Zemřel i Mikulášův bratr Jiří, ale ona byla chladná. Zpoza černého smutečního vějíře vykukovaly její ledové oči bez výrazu.

A Semargl pokračoval ve svém vyprávění: *„Ona už je císařovnou Alexandrou Fjodorovnou. Dosáhla svého cíle. Ale pak se ukázalo, že potřebuje dědice - syna, a rodily se jí samé dcery.*

Ale pak se objevil dědic Alexej. Ale jak se často stává za trest čarodějnicím, jejich děti těžce onemocní a zemřou, zvláště synové, vždyť opakují roli otce, na kterého byla kletba uvalena. A tak se Alexej narodil jako velmi nemocné dítě. Nevyléčitelná vrozená nemoc se stala údělem pro rodinu, pro matku, pro stát.“

Znovu se rozeběhly „záběry“ té podivné barevné kroniky: sály paláce, honosné pozlacené lišty, skvostná zrcadla a tisíce monogramů na těžkých dveřích.

Nastrojené dámy, urození pánové, vojáci. A mezi vším tím bohatstvím se v černých hadrech a s těžkým křížem na hrudi plahočí ani mnich, ani poustevník. Jeho oči jsou plné jakéhosi temného tajemství. Lstivě hledí zpod špinavých rozčuchaných pramenů černých vlasů.

„To je Rasputin,“ ozval se znovu Semargl. *„Historie má tendenci se opakovat, a jakákoliv činnost v životě má tendenci se vracet. Tomu se na Východě říká karma, ale u nás se tomu říká Lekce.*

Vzpomínáte si, jak začala dynastie Romanovců? Skoro nikdo si to nepamatuje, a dokonce i historici už téměř zapomněli na malý detail nástupu Michaila Romanova. Přišel po vřavě, po Lžidimitriji prvním a druhém. Lžidimitrie nazývali Jurijem Otrepjevem.

Křesťanští kazatelé zničili povědomí o znovuzrozeních, ale ta existují. Lžidimitrij, Jurij Otrepjev, byl Anunnaki vyhozen z temného světa, kde skončil po svém neslavném skonu v nejpotřebnější okamžiku pro Anunnaki a vtělil se do nového Jurije - Jurije příjmením Novycha, přezdívaného Rasputin.

Kdy přišel do carského domu? Když se objevil nemocný dědic. A tady je Lekce. Alexej - Mikulášův následník se také vtělil do neklidných časů. A byl to první car z rodu Romanovců - Michail Romanov. Bylo mu šestnáct let, když mu úslužní dvořané přinesli papír o popravě Ivašky Vorenka - nezletilého syna Lžidimitrije II., který byl ve skutečnosti synem Mariny Mnišek a Lžidimitrie I. (Otrepjeva). Vorenkovi nebyly ani čtyři roky, ale Michail na popud dvořanů podepsal rozsudek smrti. A nešťastné dítě bylo veřejně oběšeno. Touto hrůzou začali Romanovci..

A teď přišel Michal znovu, ale za těžký hřích mu byla dána nemoc od narození, a bývalý otec dítěte, které kdysi zabil, v novém těle Rasputina se stal jeho lékařem a bylinkářem, a tou silou, která přivedla rodinu imperátora ke krachu.

Vždyť ani zde se to neobešlo bez ‚vyvoleného‘ národa a zednářů. Právě prostřednictvím židovské manželky Mikuláše Nikolajeviče se Rasputin dostal ke dvoru. Měl se stát nástrojem ‚vyvolených‘, ale nestal se jím až do konce, i když se mnohé ve státě začalo dělat na Rasputinův popud, vždyť císařovna jeho slovu bezvýhradně věřila. ‚Vyvolení‘, jak už to u nich bývá, se mezi sebou v něčem nepohodli a rozhodli se zbavit Rasputina, který se dozvěděl mnohá jejich tajemství. Tak pod záminkou záchrany carské rodiny před démonem Rasputinem, byl zabit spiklenci zednáři.

Postupně bylo Rusko vtahováno do hry ‚vyvolených‘ - vstoupilo do Trojdohody a zapojilo se do světové války. Vše šlo podle plánu tajných lóží. Car se stával stále více, jak říkáte, podpantoflákem. Ve skutečnosti vládla jeho žena, kterou bylo možné snadno manipulovat.

Neštěstí jejího syna však přimělo císařovnu vzpamatovat se a přivedlo k pokání. Myslela si, že vykoupí svou vinu tím, že se stane milosrdnou sestrou ve válce.

Ale hřích byl příliš velký, a odplata se ukázala být těžkou.

Je vám známo o strašlivé popravě, kterou provedli bolševici. Ve skutečnosti však byl popraven pouze Mikuláš a jeho žena, která s ním zůstala, aby odčinila svůj hřích až do konce. Ostatní byli předáni bělogvardějcům a vyvezeni ze země přes Finsko, mimochodem ne bez účasti Josifa Džugašviliho (Stalina). Pravda, císařův syn Alexej cestou zemřel. Dcerám se podařilo dostat do Jeruzaléma, kde odešly do kláštera ruské misie a přijaly jiná jména. Nikdy více o sobě nedaly nikde vědět. Ale zvěsti o jejich záchraně daly vzniknout několika samozvancům, jak už to v takových případech bývá...

Mikuláš byl popraven, protože jeho hlavu požadovali Lenin a Sverdlov. Pro Lenina to byla osobní pomsta za bratra, a Sverdlov, a ostatně i Lenin se tak postarali o to, aby byl proveden kabalistický rituál ‚vyvolených‘, aby Luciferovi přinesli posvátnou krvavou oběť za zničení věčně překážejícího Ruska všem ‚vyvoleným‘. A tento rituál provedli kabalisté v Jekatěrinburgu v Ipatjevově domě nad carem, carevnou a neznámými mrtvolami, které byly přivezeny místo dětí...

Ale příběh pokračuje dál...

A nyní ve vašich dnech najednou opět promluvili o Romanovcích a jejich návratu do Ruska.

Ale, bohužel, jsou všichni tito potomci opět vysláni tajnými spolky ‚vyvolených‘ jako alternativa k vašemu vládci. Vždyť už jsou to Evropané, což znamená, že pro Rusko podepíší všechny nové nemorální evropské ‚hodnoty‘ a zničí ho. Oni a vyslanci ‚vyvolených‘, kteří přijdou s nimi, ho zničí. Zpráva o nich je zprávou o novém zmatku. Dynastie tenkrát skončila. Minulost nelze vrátit, karmický uzel, jak se říká na Východě, byl rozvázán a vykoupen, nelze ho začít znovu splétat. Noví Romanovci - poslové nepřátel Ruska. Nedopusťte jiné nepřátele, nazývající se ‚vyvolenými‘, a jejich posly. A Rusko bude stát, dokud bude Země...“ Tak pravil Semargl. Stále jasněji a jasněji plápolal plamen jeho ohnivých křídel, která roztáhl nad celou ruskou zemí, nad jejími lesy, poli a řekami, jež se rozprostíraly kdesi daleko dole pod majestátními mraky a zlatými paprsky Slunce...

Zapsala Valeria Kolcova 24.07.2015